

4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Kristan v. parlamentti

(Asia T-640/15)

(2016/C 048/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tina Kristan (Ljubljana, Slovenia) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 15.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8656 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.
2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.

3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvelvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Malle v. parlamentti

(Asia T-641/15)

(2016/C 048/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tanja Malle (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8324 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.